

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

پنجشنبه ۲۳ دسامبر ۲۰۲۱

فریده نوری

رجعت به یادداشت ها

قسمت چهارم

گل نسبتی ندارد با روی دلفریبت
تو در میان گل ها چون گل میان خاری

ضرب المثل ها

گرد آورنده: مرجان کمال

حرف پ

- پا را به اندازه گلیم خود باید دراز کرد
- پاچه کنده ، به پاچه کنده میخنده .
- پایش را هنوز گاو لگد نکرده است. (بی تجربه بودن)
- پارسال دوست ، امسال آشنا.

چون دولت خواهد آمد بنده ای را

همه بیگانگانش خویش گردند

چو بر گردید روز نیکبختی

در و دیوار بر وی نیش گردند

salamwatanam@gmail.com

- پایان هر شب تاریک، روز روشن است.
- پایش لب گور است.
- پرنده آهسته آهسته آشیانه خود را می سازد.
- پول پیدا کردن آسان است، اما نگهداری آن مشکل.
- **حرف ت**

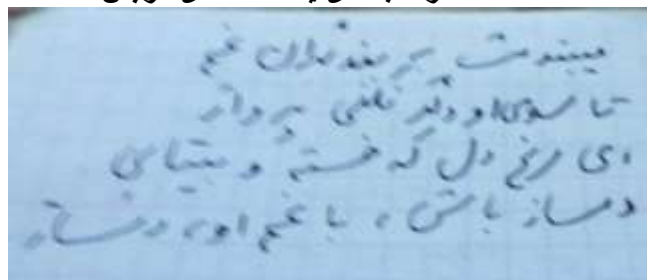
• تاس به حمام افتاده. **تاس حمام است این دنیای دون**

هر زمان، بر دست ناپاک دیگریست

- تاس هم رفت و ماست هم رفت. (هست و نیست از بین رفت)
- تا احمق در جهان باقیست مفلس در نمی ماند. (کنایه بر جهالت و نادانی)
- تا سوزنی نرزی ، جوال دوزی نمیخوری .
- تا عاقبت چوچه به زیر گاو سبد نمی ماند .
- تا گوساله گاو شود ، دل خاوند آب شود.
- تا نباشد چوب تر، فرمان نبرد گاو و خر.
- تا ریشه در آب است، امید ثمری است.
- تدبیر دیگر باشد و تقدیر دیگر.
- ترس برادر مرگ است.
- تر و خشک یکجا می سوزد.
- توبه گریه، مرگ است .
- تو اینطرف جوی ، من آن طرف جوی.
- تا احمق در جهان باقیست، مفلس خوار نمی شود.
- تابستان پدر یتیمان است.
- تا تنور گرم است، نان را بچسپان.
- تا توان داری دل به دست آور.
- تا مرد سخن نگفته باشد، عیب و هنرش نهفته باشد.

- دل شکستن هنر نیست.
- تا شب نروی، روز به جایی نمی رسی.
- تصمیم شرط اول موفقیت است.
- تا غم نخوری به غم گساری نرسی.
- تا نباشد چیزی، مردم نگویند چیزها.
- ترک عادت موجب مرض است.
- تف را هر قدر بالا بیندازی، پس به روی خودت می افتد.
- تف هر کس به دهن خودش شربین است.
- تو اگر خیر رسانیده نمی توانی شرمرسان.
- تنگ آمد در جنگ آمد.
- تنور گرم نان می گیرد.
- تو نیکی کن و در دجله انداز، که ایزد در بیابانت دهد باز.
- تخته به تخته جور آید، حاجت نجار نیست. (عدم ضرورت به شخص ثالث)
- تیر از گوشواره ایکه گوش را بچکاند.
- تیشه به ریشه خود زدن.
- تا توانی دل بدست آر، دل شکستن هنر نیست

از لا به لای یادداشت های مرجان

می بندمت به بند گران غم
تا سوی او دگر نکنی پرواز
ای مرغ دل که خسته و بیتابی
دمساز باش با غم او، دمساز